

Arrest

nr. 98 716 van 13 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 5 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 17 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. MONDELAERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Bij beslissing van 17 augustus 2012 werd de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 *ter* om de volgende reden ongegrond verklaard:

*“Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.*

De arts-adviseur stelt in haar verslag dd. 26.07.2012 dat uit de door betrokkene voorgelegde medische attesten blijkt dat betrokkene lijdt aan een aandoening waarvoor zij medicamenteus behandeld wordt. Opvolging is noodzakelijk. Uit de beschikbare medische stukken blijkt dat geen actuele strikt medische

contra-indicatie tot reizen, noch een strikt medische noodzaak tot mantelzorg (zie gesloten omslag in bijlage).

Dusdanig stelt zich de vraag naar zowel de behandeling- en opvolgingsmogelijkheden als de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen in het herkomstland van betrokkene. Uit het verslag van de arts-adviseur en de gegevens opgenomen in het administratieve dossier van betrokkene blijkt dat zowel de beschikbaarheid als de toegankelijkheid van de benodigde behandeling en opvolging voldoende gegarandeerd zijn in Kameroen (zie gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)"..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster werpt een samengenomen enig middel op dat luidt als volgt:

"SCHENDING MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT. Aangezien dat de materiële motiveringsplicht inhoudt dat iedere bestuurshandeling moet worden gedragen door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar moeten zijn en die daarom - in het administratief dossier - moeten kunnen worden gecontroleerd; Dat er zich inderdaad een advies d.d. 27 juni 2012, waarop de bestreden beslissing integraal geschraagd wordt, van de arts-adviseur dr. Van Doren, in het administratief dossier bevindt; Dat het advies aangaande de "medische" toestand van eerste verzoekende gebaseerd is op medische informatie die niet verder strekte dan mei 2009: "Ik meen het dossier zoals het nu voorligt te kunnen beoordelen, spijts het gebrek aan actualisering van de medische informatie door de aanvrager sinds mei 2009" Dat verzoekster sinds mei 2009 geen enkele uitnodiging kreeg om het dossier te actualiseren; Dat verzoekster nooit werd uitgenodigd om een nieuw medisch onderzoek te ondergaan; Dat sinds mei 2009 allergisch heeft gereageerd op zowel eerstelijns als tweedelijns AIDS medicatie; Dat uit het verslag van dr. P.D.M. (inwendige / infectieziekten UZ Leuven) d.d. 27 november 2012 blijkt dat de ziekte van verzoeker ernstiger is geworden: "HIV infectie CDC stadium A3 met virus resistent aan 2 medicatieklassen: zeer ernstige aandoening" Dat gelet op de speciale aard van de HIV-aandoen er een complexe opvolging vereist is: "Complexe laboratoriumdiagnostiek (moleculaire diagnostiek) voor opvolgen viral load" Dat deze opvolging in Kameroen niet voorhanden is voor verzoekster; Dat zowel de rechtsonderhorige als de administratieve rechter in alle redelijkheid moeten vaststellen dat een dergelijk gebrek aan niet-actueel onderzoek, niet van aard is om te besluiten dat er een redelijke verhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing alsmede dat door de summiere aard van het advies "de aanvaardbaarheid" van de motivering niet kan worden gecontroleerd; Dat het advies in het administratief dossier niet volstaat om de bestreden beslissing te schragen, daargelaten het feit dat er geen onderzoek werd gevoerd of er een adequate behandeling in het land van herkomst mogelijk is (cf. 3de middel); Dat ook een onderzoek m.b.t. de tweede toepassingsvoorwaarde uit het administratief dossier moet blijken, quod non; Dat aldus de materiële motiveringsplicht werd miskend;

2de MIDDEL: SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL

Aangezien dat het zorgvuldigheidsbeginsel onder meer impliceert dat de overheid de beslissing zorgvuldig moet voorbereiden; Dat het uitermate laattijdig advies d.d. 27 juni 2012 gebaseerd op medische gegevens die maar strekken tot mei 2009 er kennelijk op wijst dat de beslissing niet zorgvuldig werd voorbereid; Dat verzoekster geen enkele uitnodiging kreeg om haar toestand te actualiseren; Dat verzoekster nooit werd uitgenodigd voor een nieuw onderzoek; Aangezien dat daarenboven, zowel in het administratief dossier als in de bestreden beslissing, totaal verzaakt wordt aan de onderzoekspllicht aangaande het reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling in zijn land van herkomst of land waar hij verblijft zou bestaan (cf. artikel 9ter §1 van de Vreemdelingenwet); Dat het reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft - onlosmakelijk - met de ernst van ziekte verbonden zijn; Dat het risico voor zijn leven of fysieke integriteit immers kan afhangen, of in

functie kan staan, van de adequate behandeling in het land van herkomst; Dat een bacteriële besmetting, bij wijze van duidelijk voorbeeld, dodelijk kan zijn in een land waar geen antibiotica te verkrijgen is... alhoewel het in andere omstandigheden geen ernstige ziekte is; Dat in onderhavig geval, gelet op het feit dat de HIV-infectie van verzoekster, 3de lijns- geneesmiddelen vereisen evenals een complexe laboratoriumdiagnostiek (moleculaire diagnostiek) voor opvolgen viral load", een adequate behandeling in Kameroen voor verzoeker niet aanwezig is; Dat aldus het zorgvuldigheidsbeginsel op twee vlakken werd miskend;

3ste MIDDEL: SCHENDING VAN HET ARTIKEL 9TER VAN DE VREEMDELINGENWET

Aangezien dat artikel 9ter §3, 4° van de Vreemdelingenwet het bestuur oplegt om rekening te houden met alle elementen bepaald in artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet; Dat de verwerende partij dat manifest niet doet (cf. 2de middel); Dat het reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft - onlosmakelijk - met de ernst van ziekte verbonden zijn; Dat aldus wat het eerste punt betreft, artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dan wel de (formele) motiveringsplicht werd miskend; Dat aldus artikel 9ter van de Vreemdelingenwet - naast het zorgvuldigheidsbeginsel - werd(en) miskend; 4de MIDDEL: SCHENDING VAN ARTIKEL 3 E.V.R.M. Overwegende dat artikel 3 E.V.R.M. een subjectief recht is met een absoluut karakter; Dat zowel de risico's verbonden aan de ernstige ziekte - in samenhang - met de niet adequate behandeling die in het land van herkomst Onmogelijk is, een onmenselijke of vernederende behandeling inhoudt in de zin van artikel 3 E.V.R.M.; Dat uit het rapport van dr. P.D.M. duidelijk kan afgeleid worden dat gelet op de zeer ernstige aard van de AIDS-aandoening een behandeling in Kameroen niet voorhanden zal zijn (stuk 2): Dat de volgende opvolging ter vrijwaring van het leven van verzoekster noodzakelijk is: "Complexe laboratoriumdiagnostiek (moleculaire diagnostiek) voor opvolgen viral load" Dat bovendien het lot van het (verstoten) kind van verzoekster ernstig bedreigd is; Dat dit vooruitzicht voor hem zowel objectief als subjectief onmenselijk is."

2.2. Verzoeker betoogt dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel, de formele motivering en artikel 3 van het EVRM geschonden worden door de bestreden beslissing.

2.3. De Raad stelt vast dat de verwerende partij heeft nagelaten het administratief dossier alsook haar verweernota over te maken aan de Raad. Geen enkel van de door verzoekster neergelegde stukken bevindt zich in het administratief dossier, terwijl uit de bestreden beslissing zelf blijkt dat er stukken zijn overgemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing.

2.4. Overeenkomstig artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet worden de door verzoekster vermelde feiten derhalve als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

2.5. De Raad merkt tevens op dat verzoeker betoogt dat *"er zich inderdaad een advies d.d. 27 juni 2012, waarop de bestreden beslissing integraal geschraagd wordt, van de arts-adviseur dr. V. D, in het administratief dossier bevindt; Dat het advies aangaande de "medische" toestand van eerste verzoekende gebaseerd is op medische informatie die niet verder strekte dan mei 2009"* alsook dat *"het uitermate laattijdig advies d.d. 27 juni 2012 gebaseerd op medische gegevens die maar strekken tot mei 2009 er kennelijk op wijst dat de beslissing niet zorgvuldig werd voorbereid"*.

2.6. Uit de argumentatie van verzoekster blijkt dat het noodzakelijk is inzage te hebben van de stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming vervat in de bestreden beslissing. Zo heeft de Raad niet de mogelijkheid om het medisch verslag van de ambtenaar-geneesheer van 27 juni 2012, waar de bestreden beslissing nochtans is op gebaseerd, na te gaan of de conclusie ervan te toetsen aan het betoog vervat in het onderdeel van het enig middel van verzoeker zoals *supra* weergegeven onder punt 2.5. De Raad kan niet nagaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissingen zich op.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt nietig verklaard. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 17 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en het bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC